

Bilag 6

JUSTITSMINISTERIET

Den 18. juli 1980

Notat om en række kreditforeningers forslag til støtteordning for kriseramte landmænd

1. Boligministeriet har den 16. juli 1980 i anledning af et forslag fra Jyllands Kreditforening, Kreditforeningen Danmark og Forenede Kreditforeninger om en generel henstandsordning med terminsydelser for kriseramte landmænd anmodet justitsministeriet om en udtalelse. Boligministeriet ønsker en vurdering af mulighederne for administrativt at gennemføre kreditforeningernes forslag samt en udtalelse om forslaget grundlovs-mæssighed. Vedrørende det nærmere indhold af kreditforeningernes forslag henvises til forslag vedrørende støtte til kriseramte landmænd af 26. juni 1980 og de pågældende institutters skrivelse af 3. juli 1980 til boligministeren.

2. Det fremgår af kreditforeningernes forslag til henstands- og låneordning, at afgrænsningen af, hvilke landmænd der skal være berettiget til at opnå støtte efter den skitserede ordning, tænkes foretaget i tilknytning til de krav, der er indeholdt i lov nr. 131 af 9. april 1980 om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd. Det er efter denne lov en betingelse for ydelse af garanti og rentetilskud, at det må antages, at ansøgeren efter gældssaneringen vil kunne videreføre landbrugsdriften og opfylde sine økonomiske forpligtelser. Efter den af kreditforeningerne foreslåede ordning skal der udstedes pantebrev for henstands- og i særlige tilfælde lånebeløbet med panteret efter den gældsbyrde, der kan godkendes som grundlag for den fremtidige økonomi efter gælds-saneringsloven.

3. De tre kreditforeningers adgang til at yde lån reguleres af lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter. § 10, stk. 1, i denne lov har følgende ordlyd:

»Lån med 1. prioritet skal med tillæg af foranstående behæftelser have sikkerhed in-

den for 40 pct. af ejendommens værdi, dog 50 pct. for lån til landbrugs- og skovbrugsejendomme, ejendomme til gartneri og frugtplantager samt for lån til opførelse af kontor- og forretningsejendomme, hoteller og ejendomme til industri og håndværk. Lån mod sekundær prioritet ud over de i 1. punktum angivne lånegrænser kan kun ydes til de i stk. 2-5 nævnte formål.«

Efter stk. 2-5 kan der ikke ydes lån mod sekundær prioritet til landbrugsejendomme.

Efter de før realkreditloven gældende regler var lånegrænsen for lån mod 1. prioritets panteret normalt 60 pct. af værdien og for lån mod sekundær panteret normalt 75 pct. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jfr. F.T. 1969-70, tillæg A, sp. 3288-89, er det anført, at man med en nedsættelse af bl. a. lånegrænserne for institutternes lån tilstræbte at opnå en bedre balance på obligationsmarkedet.

Realkreditloven omfatter som nævnt ikke særlig realkredit til landbrugsejendomme. Særlig realkredit til disse ejendomme kan imidlertid ydes af Dansk Landbrugs Realkreditfond, jfr. lov nr. 278 af 7. juli 1960. Lånegrænsen for fondens lån er 70 pct. af værdien af den belånte ejendom.

I bemærkningerne til realkreditlovens § 10 (F.T. 1969-70, tillæg A, sp. 3298), anføres der om lån i landbrugsejendomme følgende:

»Lån i landbrugsejendomme m. v. udover en lånegrænse på 40 pct. vil alene kunne ydes af den i henhold til særlig lov oprettede Dansk Landbrugs Realkreditfond, og i det væsentlige kun når formålet er opførelse og modernisering af bygninger eller formidling af generationsskifter.«

I boligudvalgets betænkning over lovforslaget om realkreditinstitutter (F.T. 1969-70, tillæg B, sp. 2286), anføres følgende om opgavefordelingen mellem realkreditinstitutterne og Dansk Landbrugs Realkreditfond: